

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Iniuriarum patientia in heroico exemplo tradita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quàm implet. Illius in iudicando prudentia laudatur, qui, quando ita res fert, laudes ipsas humanas potest contemnere. Sape enim vanæ sunt; saepe etiam perniciosæ; mutabiles semper. Quam obrem appositè viri nobiles Athenis, fibulæ cicadam è terra natam, canentem, & citò morientem; Romani autem lunulam, mutabilitatis atque inconstantia notam, calceis suis addiderunt. Splendet quidem Luna, sed non semper lumine pleno; immò nec semper pleno semper: saepe enim etiam sereno cælo non cernitur. Ita gloria humana aliquando multùm, aliquando parum effulget, aliquando tota obscuratur. Non ita gloria cælestis, quæ constans est & sempiterna, atque idcirco Soli comparata. Neque enim sola Dei maiestas in sole posuit tabernaculum suum, sed etiam sponsa Dei est electa ut sol, sanctique omnes instar solis exsplendescunt. Quam gloriam Christus expressit, quando in monte Thabor resplenduit facies eius sicut sol. Quis scintillam, aut exiguum nitedulæ lumen luci meridianæ anteferrer? aut muscam monte, guttam aquæ Oceano maiorem esse iudicaret? Hoc ne faciant à Deo meliora docti, non modò contenti sunt, si destituros honores non adipiscantur, aut amittant; verùm etiam spe maioris gloriæ in cælo adeundæ gaudent: neque de vindicta cogitant eorum, à quibus ignominia iniuriaque afficiuntur; sed insuper eos ponunt in numero benefactorum.

II.

Heribert.
Rosveid. l. 6.
de Vit. PP. in
libell. 4. n. 12.

Dicebat Abbas Ioannes quibusdam fratribus: Quia fuerunt tres philosophi amici, quorum unus moriens alteri reliquit filium suum commendatum; qui in aetate iuuenili prouectus, nutritoris sui adulterantem uxorem. Quo scelere cognito missus est foras. Deinde cum plurimum poeniteret, non ei concessit regressum, sed ait illi: Vade, & esto tribus annis inter damnatos, qui metalla in flumine deponunt, & sic indulgeo tibi culpam tuam. Quo post triennium redeunte rursus ait: Vade alios tres annos da mercedes, ut iniurias patiaris. Ille verò fecit sic alios tres annos. Qui dixit ei: Veni ergo nunc ad ciuitatem Atheniensem, ut philosophiam discas. Erat autem ad portam ciuitatis quidam senex philosophus sedens, atque intrantes contumelijs afficiebat; iniuriauit ergo & iuuenem illum. At ille iniuriatus risit. Cui senior ait: Quid est hoc, quòd tibi ego iniurias facio, & tu rides? Disit ei iuuenis: Non vis ut rideam, qui tribus annis, ut iniurias paterer, dedi mercedes, & hodie gratia

gratis eas patior. Prorsus ob hoc ego risi. Dixitq; ei senex: Ascende & ingredi cimitatem. Cumq; hoc retulisset Abbas Ioannes, dixit: Hac porta Domini, & patres nostri per multas iniurias in eâ gratulantes ingressi sunt. Multis hoc videtur paradoxum, & inter ea, quæ fieri non possunt, cum tamen sit vnum inter ea quæ fieri debent. Audisti quia dictum est: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, bene facite his, qui oderunt vos: & orate pro persecutibus, & calumniantibus vos: ut sitis filij Patris vestri, qui in calis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne & Ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester celestis perfectus est.

Matth. 5. 43.

III.

Ob hanc causam multi, qui clarum jus haberent honoris sui defendendi, tamen non tam jus suum, quam meritum suum, perfectionemque spectant, & abstinere à iustissima accusatione inimicorum. Quid ergo? estne iustitia in mundo? aut manent tot calumniatores & iniuriarum fabri impuniti? Nequaquam. Ne dederis os tuum, ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram Angelo, non est prouidentia: ne forte iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. Si videris calumnias ege- norum, & violenta iudicia, & subuerti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius, & super hos quoq; eminentiores sunt alij, & insuper vniuersa terra rex imperat seruienti. Hic rex sceptrum non frustra gerit, sicut neque magistratus gladium: virgam regni sui non finit sibi eripi. Nos in nostra causa non sumus boni iudices, cum maxime efferuescimus, cæcutimus. Quod indicauit, qui dixit: Turbatus est a furore oculus meus. Hinc Apostoli monitio est, Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes: Non vosmetipsos defendentes, charissimi, sed date locum ira, scriptum est enim: Mihi vindicta, & ego retribuam, dicit Dominus. Vbi duo docet Paulus, primum est, domandum esse vltionis appetitum; alterum, Deo iudicium & vindictam iniuriarum esse relinquendam. Primum pertinet ad nostram patientiam, alterum ad Numinis prouidentiam.

Eccl. 5. 5.

Heb. 1. 8.

Psal. 6. 8.

Rom. 12. 18.

P p p

N e